

Med själens fötter i den inre myllan

Om hennes kollegor inom psykiatrin skulle få veta att deras arbetskamrat hade upplevelser av en värld bortom den fysiska, var hon rädd att hon skulle förlora jobbet. Eller anseendet. Kanske både och. Så hon höll tyst. Först när en allvarlig sjukdom fick sitt grepp om henne, insåg hon att det var dags att tala ut och sluta gömma sin inre människa. Nu har Tetta Nolander skrivit boken *Himlen tillhör de taklösa* som ges ut av Förlagshuset Siljans Måsar.

Himlen tillhör de taklösa är en berättelse om upplevelser av att kunna förnimma en värld bortom den fysiska realiteten – något Tetta Nolander är väl förtrogen med sedan barnsben. Men länge höll hon tyst om sina upplevelser eftersom de lätt skulle kunna tolkas som hallucinationer, vanföreställningar eller tankestörningar inom psykiatrin där hon verkade – som sjuksköterska och senare chef. Hennes tystnad om sina upplevelser höll i sig ända fram tills hon fick en cancersjukdom. – Under behandlingen av sjukdomen kände jag att det var dags att visa vem jag var bortom titlar och social status. Cancern gjorde att livet krävde en ny mening och ett nytt innehåll. Jag ville inte gömma min inre människa längre. Det kändes till och med som att jag inte skulle kunna tillfriskna om jag skulle fortsätta dölja den jag var. Att fortsätta spela en roll i vissa sammanhang för att passa in blev helt enkelt omöjligt, berättar Tetta.

Vad motiverade dig att skriva boken?

– Vissheten om att det finns många människor med liknande upplevelser blev en drivkraft för mig. Lusten att förmedla egna och samtidigt bekräfta andras upplevelser kom att bli min nya väg framåt. Boken är för alla dem som behöver bekräftelse på sin inre känsla av ett större sammanhang, men den är även för alla dem som är intresserade och nyfikna på det ännu utforskade.

Vad är ditt centrala budskap?

– Det finns flera i boken. Ett är att vi aldrig är ensamma. Vi lever parallellt med de som har lämnat sin kropp. Vi lever även lika nära andra varelser, allt från naturväsen till entiteter från andra dimensioner. Ett annat viktigt budskap är att våga välja sig själv. Att välja att utveckla sitt självledarskap.

Varför just dessa?

– Det finns så många som känner rädsla för döden och även hopplöshet i livet. För mig finns det ingen död. Döden är mer som att hänga av sig den alltför tunga överrocken och fortsätta sin vandring på betydligt lättare fötter. När det gäller självledarskap så handlar det om att när vi söker vår sanning hos någon annan tappar vi vår egen. När vi följer en ledare, av vilket slag det än må vara, så lämnar vi vår egen människa bakom oss. Vi överger oss själva. Det lämnar oss kvar i osäkerhet och förvirring. Det är lätt att gå vilse som sökare.

Finns det några andra teman i boken du vill lyfta fram?

– Jag tycker det är av stor vikt att finna tillbaka till sin inre kärna av frid och stabilitet. Vi behöver bli medvetna om vad och vem man är. För att finna den inre friden i en värld som kan tyckas hotfull och skrämmande, behöver vi placera de själsliga fötterna i den inre myllan.

Det känns som om det är mycket mer du vill förmedla till dina läsare?

– Ja, jag vill gärna förmedla hopp och tro. Både till sig själv och till livet. Jag skriver om att vi alla borde arbeta med vår förmåga att älska oss själva. Inte som en egotripp utan djupt, innerligt och äkta. Så länge vi bär på en känsla av att inte duga, att inte vara värda något så lägger vi grunden till att vårt liv utspelar sig just utifrån dessa föreställningar. Om jag upplever att mitt liv inte har en mening så blir det en meningslöshet i det jag uppfattar i allt jag möter. Att älska sig själv är en oändligt viktig nyckel i att skapa sig den värld man vill leva i. Både för en själv och för andra. Världen blir aldrig vackrare än jag själv väljer att vara på min insida, avslutar Tetta Nölander.